

sig visselig kun om overordentlig ringe Forbedringer, og jeg havde derfor ikke tænkt mig Muligheden af, at man ikke paa Finanslovsforslaget skulde have fundet en Bevilling til Imødekommelse af Generaldirektionens Indstilling. Efter hvad der meddeles mig, er dette imidlertid ikke Tilfældet. Sagen skal være strandet, i alt Fald foreløbig, og jeg maa sige, at det gør mig ondt. De Folk, her er Tale om, er saa daarligt stillede, at de absolut maa have Krav paa at blive hørt, og jeg skal henstille til den højtærede Minister at overveje, om der ikke skulde kunne findes Udvej til under Finanslovsforslagets videre Behandling her i Tinget at faa Spørgsmaalet taget op, til at søge gennemført det for den enkelte saa overordentlig beskedne Tillæg til Lønningen, som her er Tale om.

I denne Forbindelse maa jeg maaske have Lov til at lægge et godt Ord ind for Arbejderne i Lokomotivremiserné. Ogsaa disse arbejder under uheldige Forhold, baade hvad Løn, Arbejdstid og Fritid angaar. De arbejder indtil nogle og tres Timer om Ugen, de har en — ulønnet — Fridag hver fjortende Dag, og saa har de en Sommerferie paa 6—7 Dage, ganske vist med Løn. Men det, som navnlig gør dem daarligt stillede, er, at de i Sygdomstilfælde ikke som det fast ansatte Personale faar fuld Løn. Deres Ønsker gaar ud paa at faa en ugentlig Fridag og 14 Dages Sommerferie, alt uden Afkortning i Lønnen, og endvidere Adgang til Akkordarbejde paa Steder, hvor dette kan lade sig gøre, for derigennem at faa bødet noget paa de lave Timelønninger; jeg vil anmode den højtærede Minister, der jo i Fjor stillede sig ret velvilligt til disse Tanker, om paa ny at tage dem op til Overvejelse, og jeg vil haabe, at denne Overvejelse da vil resultere i, at man kan imødekomme Personalets Krav.

Udover disse noget større Spørgsmaal maa jeg endnu rette enkelte Henvendelser til den højtærede Minister for offentlige Arbejder. Jeg indbragte i Fjor her i Tinget et Andragende fra 3 Kontorbude, der ved Lønningsloven var blevet uretfærdigt behandlet. Dette Andragende blev af Tinget henvist til Ministerens Undersøgelse. Jeg tror, det under Forhandlingerne blev godtgjort, at der virkelig var begaaet Uret overfor disse Mennesker, men ikke desto mindre har man ikke hørt til Sagen siden. Jeg ved ikke, hvilket Resultat den højtærede Minister er kommet til, og de paa-gældende har, saa vidt mig bekendt, heller intet hørt til Sagen. Jeg vil derfor tillade

mig at rette et Spørgsmaal til den højtærede Minister derom, og jeg haaber, at de 3 Mænd maa faa deres Ønsker opfyldt, da de sikkert har Ret i de Betragtninger, der er gjort gældende i deres Andragende.

Det næste Spørgsmaal drejer sig om de Bremsekupeer, der er anbragt i vistnok den største Del af vore Godsvogne til Ophold for Togpersonalet. En stor Del af disse er saa utætte, at Regn og Blæst under Kørselen har uhindret Adgang til dem, Gulv og Vægge er utætte, Dørene slutter ikke tæt, og der findes i adskillige Tilfælde ituslaaede Ruder i disse Kupeer. Hvad Ruderne angaar, vilde det maaske være for meget forlangt, at en Vogn skulde ind paa Værkstedet til Reparation, for at en ny Rude kunde blive sat ind; men der hersker jo det mærkelige Forhold mellem de forskellige Afdelinger indenfor Jernbanetaten, at den ene ikke kan taale, at den anden bryder ind paa dens Omraade; der er skarpt afgrænsede Linier, som man ikke kan komme udenfor, og Ruderne i saadanne Kupeer kan da vistnok kun blive sat ind, naar Vognene dirigeres ind paa Værkstederne. Det naturligeste vilde selvfølgelig være, at man gav Stationsforstærkerne paa alle Stationer, hvor saadanne Vogne bliver antrufne i den Forfatning, Ret til at lade en privat Glarmester paa Stedet sætte en Rude i Vogndøren. Det vilde dog vist være ganske naturligt i Stedet for, at Personalet skal køre med Ruder, som maaske kan være ituslaaede i længere Tid, indtil Vognen skal ind paa Værkstedet af anden Grund, og vil det saa ikke være rigtigt, naar Vognen endelig kommer ind til Reparation, at lade det Rum, der findes til Brug for Personalet, indrette saaledes, at de paagældende, der er nødte til at køre i Vognen, ikke er udsatte for, som Tilfældet er for Øjeblikket, at blive ødelagte af Reumatisme og anden Daarligdom.

I øvrigt er der om dette Forhold meddelt mig, at en hel Del af de Godsvogne, mærkede Litra H, som nu benyttes, er ganske uskikket til den Tjeneste, de skal udføre. Vilde det ikke, naar man nu i Henhold til Finansloven skal anskaffe et Par Hundrede nye Godsvogne, være rigtigt, at man anskaffede fuldt ud tidssvarende, lukkede Godsvogne af en ny Type og anvendte de gamle, som i flere Retninger er ubrugelige, paa anden Maade. Det er jo ikke saa sjældent, at man bygger Vogne af en Type om til en anden; det kan sikkert udmærket lade sig gøre at faa disse Vogne, der, som de er for Øjeblikket, ikke egner